

ವಿಪಶ್ಯನ VIPASSANA

ವಾರ್ತೆ VARTE

ಕನ್ನಡ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, 10 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2020, ಬೆಂಗಳೂರು, ಸಂಪುಟ 6, ಸಂಚಿಕೆ 5, ಪುಟಗಳು-4. ಪಂಪಾದಕರು : ಜಿ.ಟಿ.ಗೋವಿಂದಪ್ಪ
Kannada monthly, 10 September 2020, Bengaluru, Vol. 6, No.4, Pages-5, KARKAN2015/68727 Editor: G.T. Govindappa.

ಚಂದಾ: ವಾಣಿಕ ರೂ. 30, ಆರ್ಜಿವೆ : ರೂ. 500.
ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್.

Subscription :Annual Rs. 30; Life : Rs. 500/-
Published by: Karnataka Vipassana Prachara Samiti Trust.

ಯೋ ಚ ಬುದ್ಧಂಚ
ಧಮೃಂಚ
ಸಂಫಂಚ ಸರಣಂ ಗತೋ,
ಚತುರಿ ಅರಿಯಸಚ್ಯಾನಿ,
ಸಮೃಪನ್ಯಾಯ ಪಸ್ತಿ (190).
ದುಕ್ಷಂ ದುಕ್ಷಸಮುಪ್ಪಾದಂ,
ದುಕ್ಷಸ್ ಚ ಅತಿಕ್ಷಮಂ,
ಅರಿಯಂ ಚಟ್ಟಂಗಿಕಂ ಮಗ್ಗಂ,
ದುಕ್ಷಪಸಗಾಮಿನಂ (191).
ಎತಂ ಯೋ ಸರಣಂ ಯೇಮಂ,
ಎತಂ ಸರಣಾಮುತ್ತಮಂ,
ಎತಂ ಸರಣಾಮಾಗಮ್ಮು
ಸಭ್ಬದುಕ್ಷಾ ಸಮುಚ್ಚಿ. (192)

ಧಮ್ಮ ಪದಗಳು

ಯಾರು ಬುದ್ಧರಿಗೆ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ, ಸಂಫಂಚಕ್ಕೆ
ಶರೀರ ಹೋಗುವರೋ, ಅವರು ಸಮೃಕ್ತ
ಪ್ರಜ್ಞಯಿಂದಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು
ಅರಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಅವೆಂದರೆ, ದುಃಖಿಕೆ, ದುಃಖಿಕೆ
ಕಾರಣ, ದುಃಖಿ ನಾಶ ಮತ್ತು ದುಃಖಿ ನಾಶದ
ಮಾರ್ಗ (ಆಯ್ದ ಅಷ್ಟಾಗಿಕ ಮಾರ್ಗ)
ಇವುಗಳನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳ ಮೊರೆ
ಹೋಗುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಇವುಗಳೇ
ಪರಮೋತ್ತಮವಾದ ಆಶ್ರಯಗಳು.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪದೆಯುವುದರಿಂದ
ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಧಮ್ಮಪದ-190, 191, 192, ಬುದ್ಧವಸ್ತು

ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ 50 ವರ್ಷಗಳು :

ಆಚಾರ್ಯ ಎಸ್.ಎನ್.ಗೋಯಂಕ (1924-2013)

(ಜೂನ್ 2019ರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ 'ವಿಪಶ್ಯನ ವಾತಾವರಣ'ದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.)

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1, 1955 ! ನನ್ನ ಜೀವನದ ಅಕ್ಷಂತ ಮಹತ್ವದ ದಿನ. ವಾಸಿಯಾಗದ ಮತ್ತು ಸಹಿಸಲಾಧ್ಯವಾದ, ಭಯಂಕರ ಶಾಪವಾದಿದ್ದ ಮೈಗ್ನೇನ್ ತಲೆನೋವುಗಳು ಈಗ ವರವಾದವು. ನನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗಳಾದ ಸಯಾಚಿ ಉ ಬಾ ಲಿನಾರವರ ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಶಿಬಿರದ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಅನುಮಾನಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೂ ಧ್ಯಾನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೋದೆ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆರಗಾಗುವಂತಹ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಶಿಬಿರದಿಂದ ಪಡೆದೆ. ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವಂತಹದು. ವಿಪಶ್ಯನದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗಿದ್ದ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಆಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ, ಅದು ಬುದ್ಧರ ಧ್ಯಾನ ವಿಧಾನ ಎಂಬುದು. ಅದು ನಾನು ನನ್ನ ಹಿಂದು ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಗತಿ? ನಾನು ಬೌದ್ಧನಾದರೆ ಏನು ಗತಿ? ಖಿಂಡಿತವಾಗಿ ನಾನು ಹಾಳಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ನಾನು ನನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ತ್ವರಿಸಿದರೆ ಕೀಳಾಗುತ್ತೇನೆ! ಬುದ್ಧರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಭಕ್ತಿ ಇದ್ದರೂ, ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಥಾರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಾನು ಶಿಬಿರವನ್ನು ಸೇರಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಪಶ್ಯನದಲ್ಲಿ ಶೀಲ (ಸ್ತುತಿಕರೆ), ಸಮಾಧಿ(ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ) ಮತ್ತು ಪನ್ಯ(ಪ್ರಜ್ಞೆ) ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಯಾಚಿಯವರು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ನನ್ನ ತರಹದ ಒಬ್ಬ ಹಿಂದು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮದ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸ್ತುತಿಕರೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಸ್ತುತಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು, ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು—ತೇ ಮೂರೂ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ವಿವೇಚನೆಯಿರುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ವಿರೋಧಿಸಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಕೋಪ ಮತ್ತು ಅಹಂಭಾವದಂತಹ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಲಿನತೆಗಳ ಫಲವಾಗಿ ನನ್ನ ಜೀವನವು ಉದ್ದಿಷ್ಟಿಯಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು ಮತ್ತು ಇದೇ ನನ್ನ ಮೈಗ್ನೇನ್ ತಲೆನೋವುಗಳ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

ನಾನು ಈ ಮಲಿನತೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬಯಸಿದ್ದೆ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಮಣಿದ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ನಾನು ಬೆಳೆದ ವಾತಾವರಣವು ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ವಾದ ನಡುವಳಿಕೆಯಿಂದ ದೂರವಿರುವುದಕ್ಕೆ, ಸ್ವೇತಿಕ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬುದ್ಧರು ಬೋಧಿಸಿದ್ದು ಇದನ್ನೇ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೋಧಿಸಲಾಗುವುದು. ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಸಯಾಚಿಯವರು ಹೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪುನಃ ನಂಬಿಕೆ ಬಂದಿತು. ಆದರೂ ಕೆಲವು ಅನುಮಾನಗಳು ಉಳಿದ್ದವು. ಶೀಲ, ಸಮಾಧಿ ಮತ್ತು ಪನ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನನಿಸಿದೆ.

ಬುದ್ಧ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳಿಯ ವಿಚಾರಗಳಿವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅದು ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವೇಷಿಂದು ಜನರಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಷ್ಟ್ಯಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸಲಷ್ಟ್ಯಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಒಳ್ಳಿಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸ ವೈದಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಉಳಿದದ್ದರಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯಲು ನಾನು ತೀರ್ಮಾನನಿಸಿದೆ. ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಹೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಯಾಚಿಯವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಶೀಲ, ಸಮಾಧಿ ಪನ್ಯವನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇರೇನನ್ನೂ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತೆ. ಈ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತು ಈಗಲೇ ಫಲಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸಾಬೀತಾಯಿತು. ಕೇವಲ ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಸಾಧನೆಯು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಲಿನತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಳಿಸಲಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಉದ್ದಿಗ್ರಾತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ನನ್ನ ಅರ್ಥ ತಲೆನೋವು ವಾಸಿಯಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಮಾಧಿನ್ ಇಂಜೆಕ್ಸನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ನಿದ್ರೆಯ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗಳು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದುಃಖಿದಿಂದ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದೆ. ದಿನ ನಿತ್ಯದ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಲಿನತೆಗಳನ್ನು ದುರುಪಾಗಿಯಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ದುಃಖಿದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

ಧ್ಯಾನ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪನ್ನು ನಾನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೋಷಮುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಧ್ಯಾನ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಮೊದಲನೆಯ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಹಡುಕಾಟವು ಸಂಪೂರ್ಣ ತ್ವರಿತಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ವಿಪಶ್ಯನವು ಎಷ್ಟೂಂದು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಕಂಡಿತಂದರೆ, ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಧ್ಯಾನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಮಹಡಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ. ವಿಪಶ್ಯನದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೊಂದಲು ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಒಂದೊಂದು ಗಂಟೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತೀ ವರ್ಷ ಒಂದು ಹತ್ತು ದಿನದ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ದೇಹದ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಸೇರಿದೆ. ಇದು ಅನುಭವದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿತು. ವಿಪಶ್ಯನವು ಬಹಳ ವಿವೇಚನಾತೀಲವಾದುದು ಮತ್ತು ತಾರ್ಕಿಕವಾದುದು, ಪ್ರಯೋಗಿಕವಾದುದು ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡೆ. ಖರುಡು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದರು ಅಥವಾ ಬುದ್ಧ ಹೇಳಿದರು ಅಥವಾ ತಿಪಿಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಯಾವುದನ್ನೇ ನಂಬುವಂತೆ ಒತ್ತೆಡ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಬುದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಅನುಭವದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಂತರವಷ್ಟೇ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಿಳಿಯದೆ, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಸದೆ ಯಾರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಆಯ ಸಮಾಜವು ನನ್ನನ್ನು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಚಿಂತಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು ಮತ್ತು ಮೂಡನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ದೂರವಿಟ್ಟಿತು. ಇದೇ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಉಪಯೋಗವಾಗಿತ್ತು. ವಿಪಶ್ಯನವು ಇನ್ನೊಂದು ಹೋಯಿತು. ಬುದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟದ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಒಣ ಚರ್ಚೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಉನ್ನಾದದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿತು ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮವನ್ನು ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿಯವುದನ್ನು ಬೋಧಿಸಿತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾ, ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಗತಿ ಮೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಅತಿಸ್ಕಾಷ್ಟ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಲಿನತೆಗಳು ದುರುಲವಾಗುತ್ತಿವೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧನೆಯು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನನಗೆ ಹಿಡಿಸಿತು. ಪ್ರಸ್ತುತವು ಸುಧಾರಿಸಿದರೆ, ಭವಿಷ್ಯವು ತನ್ನಪ್ರಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಈ ಜೀವನ ಸುಧಾರಿಸಿದರೆ ಮುಂದಿನ ಜೀವನವು ತನ್ನಪ್ರಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಲಿನಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಸ್ವಪ್ನವಾಯಿತು. ಹೊರಿಗಿನ ಯಾವುದೋ ಅದ್ವೈತ ಶಕ್ತಿ ಏಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದುರುಲಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅದೇ ತರಹ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶಿಂದಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ನನ್ನದೇ. ಆಚಾರ್ಯರು ಅತೀವ ಅನುಕಂಪದಿಂದ ನನಗೆ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನೇ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಳ ಮಧ್ಯ ಸಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ.

ಅದ್ವೈತ ದೇವರುಗಳು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಅಥವಾ ದ್ವೇಷ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಈ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯು ನನಗೆ ಬೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಅವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮೈತ್ರಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬೋಧಿಸಿತು. “ಅಪಾನಿ ಮುಕ್ತಿ ಆಪಾನೇ ಹಾಥ್, ಅಪನಾ ಪರಿಶ್ರಮ್ ಅಪನಾ ಮರುಷಾರ್ಥ” ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಕ್ಷಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ದೃಢ ಪ್ರಯತ್ನ ವುತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಂಬುನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಈ ಭಾವ ನೇರಂಗು ಅಹಂಭಾವ ಉಂಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ವಿನೀತ ಅರಿವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿತು. ಈ ಸ್ವ-ಅವಲಂಬನೆಯನ್ನು ನಾನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟೆ “ಸ್ವಾವಲಂಬನ ಕಾ ಏಕ ರ್ಥಲಕ್ಷ ಪರ್ ನಾಯಿಚಾವರ್ ಪಬೇರ್ ಕಾ ಕೋಶ್ - ಸ್ವ-ಅವಲಂಬನೆಯ ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪಬೇರನ ತಿಜೋರಿಯನ್ನು ತ್ವರಿಸಿದೆ.” ಒಬ್ಬ ಕವಿಯ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಬೀಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಆನಂದಪರವಶನಾದೆ. ನನ್ನ ಜೀವನವು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಯಿತು. ನಾನು ಹೋಸದಾಗಿ ಮಟ್ಟಿದೇನೇನೋ ಅನಿಸಿತು.

1954 ನೇ ಇಸವಿಯ ಬುದ್ಧರ ಮೊದಲನೆಯ 2500 ವರ್ಷಗಳ ಬೋಧನಾ ಅವಧಿಯ ಅಂತಿಮ ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಚಟ್ಟ ಸಂಗಾಯನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಹಾರ ಒದಗಿಸುವ ಆಹಾರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾನು ನೇಮಕವಾದಾಗ, ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. 1955ನೇ ಇಸವಿಯ ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯ ವರದನೆ ಅವಧಿಯ ಮೊದಲ ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಕಲಿತೆ. ಬುದ್ಧರ ಎರಡನೆಯ ಬೋಧನಾ ಅವಧಿಯ ಈ ವರ್ಷವು ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಸೂರ್ಯೋದಯದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಬುದ್ಧ ಶಾಸನದ ಅಂತಿಮ ವರ್ಷವು ಈ ಶುಭಸೂಚಕ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವ ಮುಂಜಾವಿನಂತೆ. ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನನ್ನ ಧರ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವು ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಿದೆ. ನಾನು ಧನ್ಯನಾದೆ. ನನ್ನ ಉಳಿದ ಜೀವನವು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿರಲಿ.

ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಗಳ ಪುನರುತ್ತಾನಃ ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಇತಿಹಾಸ

(ಆಗಸ್ಟ್ 2019ರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಪಶ್ಯನ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.)

ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಗೋಯಂಕಾಜಿಯವರು 1955ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1 ರಿಂದ 11 ರವರೆಗೆ ಮ್ಯಾನ್‌ಬಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಶಿಬಿರ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಕಢನ ಭಾಗ-1ರಲ್ಲಿ ವಿರಾಸಿತಿಯ ಅವರ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ: “ವಿಪಶ್ಯನದ ಬೋಧನೆಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ದೋಷರಹಿತ ಎಂದು ಕಂಡ ಮೇಲೆ ಅದರ ಮೂಲಭೂತ ಸ್ವ-ಧಾರಂತಿಕ ಭಾಗವು. ಯಾರಾದರೂ ದೂಷಿಸುವಂತಹ, ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತಹ ಅಂಶಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಹೊಂದಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವ ಕುಶಾವಲಕ್ಷೆ ಬಲಿಯಾದೆ. ಈಗ ಬುದ್ಧರ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅವಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷರಿಳೆಬೇಕು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಸರ್ವಶ್ರೀಷ್ಟ ಉಪಾಸಕರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಂತಹವರು ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಸಾಫಿದಲ್ಲಿದ್ದ ಇತರೆ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಅವಗಳನ್ನು ಭಾರತದಿಂದ ಓಡಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಚಿಸಿದ್ದ ಇದೇ ಕಾರಣ.

“ನನ್ನ ತರಹ ಇಡೀ ದೇಶವೇ ಬುದ್ಧರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೀರ್ಸುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಸ್ಯೇಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಬಿಡುವೇ ಇಲ್ಲದ ನನ್ನ ಕೆಲಸಗಳ ಮಧ್ಯ ಸಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ.”

“ನನಗೆ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನವು ಪರಿಚಯವಾಗುವ ಮೊದಲು, ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಬೋಧನೆಯು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹದಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಳವಾದ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಭಂತೆ ಕೌಶಲ್ಯಾಯನೋರವರು ನನಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ, ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಗಳ ತಿರುಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಧಮ್ಮಪದ ಪುಸ್ತಕವು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನನ್ನ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿತ್ತು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಮಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಓದಲು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ.

“ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಧಮ್ಮವು ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಂಡಂತೆ, ಧಮ್ಮಪದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಲೀನಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಈಗ ನಾನು ಬೆರಗಾದೆ. . .”

ತದನಂತರ, ಸಯಾಚಿ ಉ ಬಾ ವಿನಾರವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಗೋಯಂಕಾಜಿಯವರು ಇತರೆ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು. ಅಷ್ಟುತ್ತಿಗೆ ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅನುವಾದ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಒಂದಿಂದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಳುವಿದ್ದ ಒಂತೆ ಕೌಶಲ್ಯಾಯನೋರವರಿಂದ ಈ ವಿಪಯದ ಮೇಲೆ ಒಂದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಬುದ್ಧರ ಮೂಲ ಬೋಧನೆಗಳು ಅಥವಾ ಪಾಲಿ ತಿಪಿಟಕಗಳು ಭಾರತದಿಂದ ಕಣ್ಣಿರೆಯಾಗಿ

ಶತಮಾನಗಳೇ ಕಳೆದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಯಾಚಿಯವರಿಂದಲೂ ಕೇಳಿದ್ದರು. ಜೆರಗಾಗಿ ಈ ದುರಾದ್ವಷ್ಟವನ್ನು ಈಗ ಸರಿಪಡಿಸುವ ತೀಮಾರ್ಣವ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಮುದ್ರಿಸಿದರು.

ಬಮಾರ್ ದೇಶದ ಆಗಿನ ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಉನ್ನ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಗೋಯಂಕಾಜಿಯವರ ಪರಿಚಯ ಹೇಣ್ಣಾಗಿತ್ತು. ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ (ಹಿಂದಿ ಭಾಷ್ಣಾಗಿ) ತಿಪಿಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಹೋರಿಕೊಂಡ ತಕ್ಕಾ ಒಬ್ಬಿದರು. ಮುಂದಿನ ಹೆಚ್ಚೆಯು, ಪಾಲಿ-ದೇವನಾಗರಿ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಭಾರತದಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಇವರಿಗೆ ಬಮಾರ್ ದೇಶದ ನಾಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಂಭಾವನೆ ಹೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಡಾಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇದರೂ ಒಂದು ಆಯ-ವ್ಯಯವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಿಯ ಕೆಲಸ ಆರಂಭಿಸಲು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಭರತೋಸಿಂಗ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಎಂಬ ಭಾರತದ ಪಾಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬಮಾರ್ ದೇಶದ ನಾಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಭಾವನೆ ಪಡೆದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬಿದರು. ಆದರೆ ಇವರೊಬ್ಬರೇ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕೋಬರ್ 16- 17, 1957ರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಆಗಿನ ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಜವಾಹರ್‌ಲಾಲ್ ನೆಹರೂರವರು ರಂಗೂನಾಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದಾಗ್, ಗೋಯಂಕಾಜಿ ಯವರು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರು. (1954 ರಲ್ಲಿ ನೆಹರೂರವರು ಬಮಾರ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್, ಗೋಯಂಕಾಜಿಯವರು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ, ಸುಮಾರು ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಭಾರತ ಸಮುದ್ರಾಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದರು.)

ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ, ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲಿ ತಿಪಿಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಕೆಲಸ ಕ್ರೀಗೋಳ್ಜುವುದಾಗಿ, ಇಂದಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇವರಿಗೆ ಬಮಾರ್ ದ ನಾಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಮಾರ್ ಸರ್ಕಾರವು ಸಂಭಾವನೆ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈಗ ಗೋಯಂಕಾಜಿ ಯವರು ನೆಹರೂರವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಈ ಸಲಹೆಯು ನೆಹರೂರವರಿಗೆ ಕಣಿವಿಸಿಯುಂಟುಮಾಡಿತು. ತನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಎಂಬಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಅವರು “ಬುದ್ಧರ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಭಾರತದ ಸ್ವತ್ತು ಮತ್ತು ಭಾರತ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. “ಅದನ್ನು ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವಿರಿ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು?

ನೆಹರೂರವರು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮರಳಿದ ಮೇಲೆ ಆಯ ವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಇಡಕ್ಕೆ ಹಣ ಮೀಸಲಿಟ್ಟರು. ಪಾಲಿ ಪ್ರೌತ್ತಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ 1951ರಲ್ಲಿ ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಫ್ಟ್‌ಸಿದ್ ನೆಹನಳಂದ ಮಹಾವಿಹಾರ್‌ದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಭಿಕ್ಷು ಜಗದೀಶ್ ಕಶ್ಯಪರವರಿಗೆ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಉಸ್ತುವಾರಿ ವಹಿಸಿದರು.

ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿಪಿಟಕವು ರೋಮನ್ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್‌ನ ಹಿಂಡಿಕ್ ಸ್ಮಾಸ್ಯೆಟ್”ಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯವಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಬರ್ಮೀಯ, ಥಾಯ್, ಸಿಂಹಳ, ಕಾಂಚೋಡಿಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿತ್ತು. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಬಹುತೇ ವಿದೇಶಿ ವಿದ್ವಾಧಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿಗೂ ಪಾಮುಖ್ಯತೆ ಹೊಡಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಕಟಣಾ ಕೆಲಸವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಪಾಲಿ ತಿಪಿಟಕವನ್ನು ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ 41 ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಯಿತು.

2500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಮಾಗಧಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ, ಬುದ್ಧರು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಪಾಲಿ ಭಾಷೆಯು, ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಜನಪದರ ಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು (ಅಂದರೆ ಜನರು ಮಾತಾಪುರ ಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು). ಹಿಂದು ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕಾರಿಗೆ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಯಾದಂತೆ, ಜನರು ಮಾತಾಪುರ ಜಿತರ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಪಾಲಿ ಭಾಷೆಯು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ್ದರೂ, ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಗಳ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪಾಲಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸಿದಲಾಗಿದೆ.

ಬುದ್ಧರು ಮಹಾಪರಿವರ್ವಾಣಾ ಹೊಂದಿದ ಮೂರೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, 500 ಅರಹಂತ ಭಿಕ್ಷುಗಳ ಸಮಾವೇಶವನ್ನು - “ಸಂಗಾಯನ”ವನ್ನು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. 45 ವರ್ಷಗಳ ಬುದ್ಧರ ಇಡೀ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರವಚನವನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಈಗ ಸಂಗಾಯನದ ಸ್ವಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಬುದ್ಧವಂತ ಸಮುದ್ರಾಯವು ಸೇರಿ, ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪ ಹೊಟ್ಟು,

ಅದನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ನಂತರ ಕೆಲವು ಅರಹಂತ ಭಿಕ್ಷುಗಳು ಕಂತಪಾಠ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಿಪಿಟಕ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಶಬ್ದಾರ್ಥವೆಂದರೆ ಮೂರು ಬುಟ್ಟೆಗಳು. ಮೂರು ಭಾಗಗಳೆಂದರೆ, (1) ವಿನಯ ತಿಟಕ - ಭಿಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು (2) ಸುತ್ತ ತಿಟಕ-ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರವಚನಗಳು, (3) ಅಭಿಧಮ್ಮ-ಮುಂದುವರಿದ, ಆಳವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ ಅಂಶಗಳು.

ಇದಾದ ಮೇಲೆ, ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕಂತಪಾಠ ಮಾಡುವ ಮೌಲಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷುಗಳು ಬಹಳ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿದರು. (ಈ ಮೌಲಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಮಾತ್ರಾನ್ವಾರ್ಥನಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಇದೆ). ರಾಜ ವಟ್ಟಗಾಮಿನಿಯವರ ಮೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಲಂಕಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಗಾಯನದಲ್ಲಿ ತಿಪಿಟಕವನ್ನು ತಾಳಿಗಿರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದಲಾಯಿತು. ರಾಜ ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಆಳಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಮಾರ್ ದ ಮಾಂಡಲೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಏದನೇ ಸಂಗಾಯನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ತಿಪಿಟಕವನ್ನು 729 ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಮೃತಶಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿ, ಸ್ಥಾ ಸ್ಥಾ ಪಗೋಡಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇರಿಸಿ, ಜೋಪಾನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕೆತ್ತಿದ ಈಗ ಶಿಲೆಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಪಗೋಡಾಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ‘ತಿಟಕ ಪಗೋಡ’ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿರುವ 729 ಪಗೋಡಗಳ ಈಗ ಗುಂಪು, ವಿಶ್ವದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಪ್ರಸ್ತಕ ಎಂದು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕುತ್ತೊದೊ ತಿಟಕ ಪಗೋಡವು ಮಾಂಡಲೆಯ ಪರವತ ಪ್ರದೇಶದ ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ.

ನಂತರ ಮುದ್ರಿಸಿದಾಗ, ಬುದ್ಧರು ನೀಡಿದ 82,000 ಪ್ರವಚನಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರಮುಖ ಶಿಷ್ಯರು ನೀಡಿದ 2000 ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನೇಂಬಿಂದ, ಈ ಮೂಲ ಪಾಠವು 41 ಬೃಹತ್ ಸಂಪುಟಗಳಾಯಿತು. ಇದಾದ ನಂತರ ಅಟ್ಟಕಂಡಗಳು, ವಾಶಿಫ್ ನಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಟುಕ್ಕಾ, ಮಧುಟುಕ್ಕಾ ಮುಂತಾದ ಉಪ ವಾಶಿಫ್ ನಗಳು ಬಂದವು.

ಮೊದಲ ಸಂಗಾಯನದ ನಂತರ ಇತರೆ ಏದು ಸಂಗಾಯನಗಳು ನಡೆದವು. ಪಾಲಿ ಮೂಲಪಾಠಗಳನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಣಿಸಿ, ಯಾವುದಾದೂ ತಪ್ಪಗಳು ನುಸುಳಿದ್ದರೆ ಅವಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಭಿಕ್ಷುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರೆ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ (ಇತ್ತಿಚಿನ) ಸಂಗಾಯನವು 1954ರಿಂದ 1956 ರವರೆಗೆ ಮಾತ್ರಾನ್ವಾರ್ಥನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳ, ವಿವಿಧ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳ ಮತ್ತು ಲಿಪಿಗಳ ಹಲವಾರು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮತ್ತೆ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡುವ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದಾಗ್, 2500 ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಮೀರಿ ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಿಸಲು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮತ್ತು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈಗ ಮಹತ್ತರ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ವಿಪುಲವಾದ ಪುರಾವೆಗಳು.

(ಗೋಯಂಕಾಜಿಯವರ ಆಶ್ಕರ್ಧನದಿಂದ)

ಮುಂದುವರೆಯುವುದು.....

ವಿಶ್ವ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ

(‘ವೆಲಾನೆಸ್‌ನ ಜುಡಿ ಸ್ವೀಲ್’ ಅವರು ಗೋಯಂಕಾಜಿಯವರೆಹಾದನೆ ಜುಲೈ 2, 2002 ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಉತ್ತರ ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಯೂರೋಪ್ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಡೆಸಿದ ಸಂದರ್ಶನದ ಆಯ್ದ ಭಾಗಗಳು. ಗ್ಲೋಬಲ್ ಪಗೋಡ ಸ್ತರಣ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.)

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಭಾಂತಿಕ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಈಗ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯು ಯಾವ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ?

ಗೋಯಂಕಾಜಿ : ನಿಸ್ಪಂದೆಹವಾಗಿ, ಶರೀರವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸಿದಂತೆಯೇ ಮನಸ್ಸು ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ದೃಢವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಬಳ್ಳಿಯದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಬಳ್ಳಿಯ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಮನಸ್ಸೆಂದ್ರಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ತಮ್ಮಪ್ರಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ಮನಸ್ಸೆಂದ್ರಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಜನರು ಮುಕ್ತಾಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ವಿಪಶ್ಯನದ ಗುರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಶುದ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸು ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಬಳ್ಳಿಯ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷೀಯ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಈಗ ಸಾಧನೆಯು ಯಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ?

